

"Cazibedar bir fitne içinde bulunan ve daha aklını kaybetmeyen bazı gençlerle bir muhaveredir." Cazibedar fitneden maksat nedir? İmansızlık mı, sefahet mi? Daha aklını kaybetmeyen gençler tâbirinden ne anlamalıyız?

Cazip, cezbeden, kendine çeken, hoşya giden mânâsına gelir. Bu asırda, nefsin hoşuna giden ve sonu günah ve isyana çıkan çok cazip eğlenceler, sefahet meclisleri, içkili toplantılar, kumar çeşitleri ve daha nice isyan ve haramlar karşısında birçok genç, iradelerine hâkim olamayarak bu fitneye kapılmakta ve haramı, helali, ölümü, kabir azabını ve âhîret hesabını düşünemeyecek hale gelmektedir. Aklını bu mânâda kaybedenler, hasta olduklarını bilmiyorlar ki tedavi için gayret gösterebilirler. Daha kötüsü, o pis ortama ünsiyet etmekle, işledikleri günah ve isyanlarla iftihar edecek kadar yoldan çıkıyorlar. Bunların ıslahı, imkânsız değilse bile çok zordur. Onun için Üstadımız bu derste "*daha aklını kaybetmeyen gençlerle*" bir sohbet yapmaktadır. Bu imanlı ve faziletli gençlerin sayısı arttıkça "*iman, ibadet ve güzel ahlak*" sahasında da bir cazibe meydana gelecektir.

Bu zamanın fitnessinin en tehlikeli tarafı, her türlü menfi düşüncenin ve bozuk hayat düzeninin ferdîlikten çıkarak cemaatleşmesi, dernekler, kulüpler, localar, gazeteler, televizyonlar halinde birer şahs-ı manevî olarak faaliyet göstermeleridir. Gençler kendi iradeleriyle baş başa bırakılmıyor, büyük yatırımlar yapılarak, kalabalık kadrolar çalıştırılarak gençliğin ahlâksız yapılması için yoğun gayret gösteriliyor. Tanzimat'la başlayan, "*kendi kültürümüzden kopup Avrupa'nın bozulmuş ahlâk yapısını tasvib hareketi*", daha sonra dış mihraklarca kasıtlı olarak desteklenmiş ve ülkemizin istikbalinin tehlikeye düşmesine büyük bir titizlikle gayret edilmiştir. Dürüst, çalışkan, ahlâklı, bilgili ve gayretli gençler yerine, sadece kendini düşünen, şehvet esiri, idealsiz bir nesil yetiştirilmek istenmiş ve bunlar zararlı ideolojilerin her türüsüne açık hale getirilmişlerdir.

Bu asrın manevî hekimi olan Üstad Hazretleri, şer cephesindeki bu şahs-ı manevîlere karşı, "*deha derecesinde bir kabiliyete*" sahip kişilerin bile, tek başlarına karşı çıkamayacaklarını beyan ile, bunlara karşı hayır ve müspet cephesinde de bir şahs-ı manevî teşkil etmenin lüzumuna ehemmiyetle dikkat çekmiştir.

"*Cazibedar fitne*" ifadesi, şahs-ı manevî haline gelmiş bu tahribkâr cereyanlara karşı gençlerin mukavemet etmekten âciz kalıp onlara kapılarak yoldan çıkmalarını ifade etmektedir.

"Rivayette var ki, "Fitne-i âhîrzaman o kadar dehşetlidir ki, kimse nefesine hâkim olmaz." Bunun için bin üç yüz sene zarfında emr-i

Peygamberî ile bütûn ümmet o fitneden istiâze etmiş, azab-ı kabirden sonra **انَّمَا الزَّرْحُ خَلَقْنَا مِنْهُم بِالْجَالِدِ قَتِفُونَم vird-i ümmet olmuş.**

Allahu a'lem bissavab, bunun bir te'vili şudur ki: O fitneler nefisleri kendilerine çeker, meftun eder. İnsanlar ihtiyarlarıyla, belki zevkle irtikâp ederler." [\(Şuâlar, Beşinci Şuâ, İkinci Makam\)](#)